

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Ελληνίδες, Έλληνες,

Η ελληνική κοινωνία, παρά την οικονομική ανάπτυξη των τελευταίων δύο δεκαετιών, βρίσκεται σήμερα σε κατάσταση επικίνδυνα ασταθούς ισορροπίας. Δεκαετίες αδιέξοδου κρατισμού έχουν οδηγήσει τον τόπο σε δυσεπίλυτα οικονομικά αδιέξοδα, στο θρίαμβο του ανορθολογισμού και στην καταρράκωση κάθε είδους αξίας.

Ο κόσμος είναι αναστατωμένος και απογοητευμένος. Αποστρέφεται την πολιτική διότι δεν την εμπιστεύεται πια. Εγκλωβισμένος όμως στο κυρίαρχο κύκλωμα του κρατισμού, που στηριγμένο σε εργολαβικά και συντεχνιακά συμφέροντα δεν αφήνει την κοινωνία να αναπνεύσει, αναγκάζεται να σύρεται από τα κυρίαρχα κόμματα που όλα αποπνέουν την ίδια οσμή λατρείας προς τον κρατικό παρεμβατισμό και την κατάπνιξη της ελεύθερης και δημιουργικής ατομικής δράσης. Είναι όμως το μέλλον σίγουρα ζοφερό και μη αναστρέψιμη η πορεία αυτή;

Εμείς θεωρούμε πως όχι.

Έρθε η ώρα να γίνει κάτι καινούργιο. Με μια πρωτοβουλία απλών πολιτών, που αγαπούν την αξιοπρεπή ζωή, που απεχθάνονται τη σημερινή μιζέρια, που σκέπτονται πολιτικά και απεχθάνονται τις ηθικολογίες και τους κοινούς τόπους, που αποστρέφονται τα κυκλώματα και τη διαφθορά και διψούν για δικαιοσύνη σε κάθε προσπάθεια καταξίωσης στον κοινωνικό και οικονομικό στίβο.

Με σημαία το πρόταγμα της ελευθερίας και των ατομικών δικαιωμάτων, στην παρούσα διακήρυξη περιγράφουμε το όραμά μας και τον τρόπο που μπορεί να υλοποιηθεί και σας καλούμε να σκεφτείτε σοβαρά και χωρίς προκαταλήψεις τις επιπτώσεις που θα είχε στον καθένα και σε όλους μαζί η επιτυχία του πολιτικού εγχειρήματος που προτείνουμε.

Μεταπολιτευτική περίοδος: ένας απολογισμός

Με την μεταπολίτευση γύρισε μια νέα σελίδα στη νεοελληνική ιστορία, με κύρια χαρακτηριστικά την αποκατάσταση μιας σταθερής δημοκρατίας, τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας με την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και την κοινωνική και πολιτική ανάδειξη στο προσκήνιο μεγάλων τμημάτων του ελληνικού λαού που ζούσαν μέχρι τότε στο κοινωνικό και πολιτικό περιθώριο.

Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία για να κρατηθούν ή να ανέλθουν στην εξουσία συνέπλευσαν τις περισσότερες φορές με το λαϊκισμό, ασπάστηκαν σε πολύ μεγάλο βαθμό τον κρατισμό, τη θρησκοληψία και τον αντιαμερικανισμό, δαιμονοποίησαν στο σύνολο τους τον φιλελευθερισμό και εγκατέλειψαν κάθε ιδεολογική αναζήτηση στο εσωτερικό τους, για να μετατραπούν τελικά σε ιδεολογικά και πολιτικά αφυδατωμένους μηχανισμούς νομής της εξουσίας. Στην πορεία αποϊδεολογικοποίησής τους, τμήματά τους συχνά ταυτίζονται με τις ιδεοληψίες ενός φαιοκόκκινου μετώπου που έχει συμπτυχθεί από στελέχη τους, την άκρα δεξιά, το ΚΚΕ και την περί τον αρχιεπίσκοπο ιεραρχία της Ελλαδικής εκκλησίας. Η δυναμική του μετώπου αυτού, αν συνεχίσει αυξάνουσα και κρυσταλλωθεί πολιτικά σε ενιαίο φορέα, θα μπορούσε σε περιόδους κρίσης να θέσει σε κίνδυνο τις ατομικές ελευθερίες, τη θέση της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ και τις σχέσεις της με τις γειτονικές χώρες.

Πέραν όμως αυτών των εξελίξεων, η μεταπολιτευτική περίοδος χαρακτηρίστηκε και από ένα νέο αρνητικό φαινόμενο: τη δημιουργία νέων διαχωριστικών γραμμών. Οι νέες αυτές διαχωριστικές γραμμές δεν είναι πλέον οριζόντιες, όπως παλιότερα όταν η πολιτική δύναμη ήταν ευθέως ανάλογη της οικονομικής και κοινωνικής θέσης, αλλά κάθετες, καθώς οι νέοι προνομιούχοι και αποκλεισμένοι συναντώνται πλέον σε κάθε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο και σε κάθε γεωγραφική περιφέρεια της χώρας.

Οι καινούργιοι προνομιούχοι, εκμεταλλεόμενοι προνόμια που οι ίδιοι κατοχύρωσαν και στεγανά που δημιούργησαν στη διάρκεια της μεταπολίτευσης, παρασιτούν εις βάρος των μη προνομιούχων και των πόρων του Δημοσίου χωρίς να συνεισφέρουν στην παραγωγική διαδικασία. Κάθε έλληνας πολίτης γνωρίζει(ακόμα και ονομαστικά!) τα μέλη των παρασιτικών αυτών ομάδων στην περιοχή του ή στο επαγγελματικό του περιβάλλον: είναι αυτοί οι κρατικοί λειτουργοί που αρνούνται την άνευ «λύτρων» παροχή δωρεάν δημόσιων υπηρεσιών, στην εφορία, την πολεοδομία ή το νοσοκομείο, είναι αυτοί οι ιδιώτες και κρατικοί λειτουργοί που εκμεταλλεόμενοι τη θεσμοθετημένη μονοπωλιακή τους θέση παρέχουν χαμηλής ποιότητας πανάκριβα προϊόντα ή υπηρεσίες στα δημόσια έργα, την παιδεία ή την υγεία... Είναι αυτοί, ιδιώτες και κρατικοί λειτουργοί, που (συνήθως σε συμπαιγνία) δεν επιτρέπουν την ελεύθερη είσοδο άλλων στο χώρο τον οποίο λυμαίνονται, αντιδρούν σε κάθε έλεγχο, σε κάθε αξιολόγηση του έργου τους και σε κάθε αλλαγή που θέτει σε αμφισβήτηση τη μονοκρατορία τους. Είναι αυτοί που στραγγαλίζουν στη γένεσή της κάθε καινοτόμο πρωτοβουλία που θα μπορούσε να αναβαθμίσει έναν επαγγελματικό κλάδο, να επεκτείνει νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες ή να προωθήσει την ανάπτυξη μιας περιοχής της χώρας.

Οι προνομιούχες αυτές παρασιτικές ομάδες αποτελούν με τη δράση τους το σημαντικότερο εμπόδιο για τον εκσυγχρονισμό της χώρας, είτε απομυζώντας τα δημόσια ταμεία, είτε ακυρώνοντας, συχνά δια της βίας, τις όποιες καινοτόμες πρωτοβουλίες που στοχεύουν στην εκμετάλλευση ευκαιριών ή την αποφυγή των κινδύνων που προκύπτουν από τις παγκοσμιοποιημένες αγορές. Το αποτέλεσμα της δράσης αυτών των προνομιούχων παρασιτικών ομάδων αντανακλάται στη πρωτιά της Ελλάδας στους αρνητικούς δείκτες (ανεργία, φτώχεια, ανισότητες, διαφθορά) που δημοσιεύουν οι διεθνείς οργανισμοί και στην τελευταία θέση της Ελλάδας στις συγκριτικές μετρήσεις θετικών δεικτών (ανταγωνιστικότητα, επενδύσεις, ανάπτυξη, πολιτισμό).

Οι παρασιτικές αυτές ομάδες, αν και αποτελούν αριθμητικά μικρό ποσοστό της ελληνικής κοινωνίας, χαρακτηρίζονται από σοβαρή γνώση νομιμοφανών και παράνομων πρακτικών υποστήριξης των συμφερόντων τους, από ικανότητα διάβρωσης του κράτους και των κομμάτων για την υποστήριξη των αλληλέγγυων με αυτές στελεχών και πολιτικών και την περιθωριοποίηση/υπονόμηση των στελεχών

και πολιτικών που αντιστρατεύονται τα συμφέροντά τους. Μέσω αποτελεσματικών πολιτικών και ιδεολογικών παρεμβάσεων, οι παρασιτικές αυτές ομάδες κατορθώνουν να συσκοτίζουν το ρόλο τους, να παρουσιάζονται ως θεματοφύλακες της δημοκρατίας και της προόδου, να νομιμοποιούν τη βία που ασκούν στους όποιους "απείθαρχους" και να πείθουν την κοινωνία ότι για όλες τις εκτροματικές καταστάσεις που δημιουργεί η δράση τους φταίει ο νεοφιλελευθερισμός, η παγκοσμιοποίηση και οι πάσης εθνικότητας "ξένοι" - εγχώριοι ή υπερπόντιοι αλλά κυρίως οι Αμερικανοί- που συνωμοτούν, τάχα, μονίμως κατά των ελληνικών συμφερόντων.

Είναι ενδεικτικό της εκτεταμένης ιδεολογικής παραπλάνησης που έχουν επιτύχει οι παρασιτικές αυτές ομάδες το γεγονός ότι θεωρούν δημιούργημά τους και υπερασπίζονται το μεταπολιτευτικό «κοινωνικό μοντέλο» όταν στη σημερινή Ελλάδα ο δείκτης ανισότητας είναι ο υψηλότερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 15 και το πλουσιότερο 10% διαθέτει 7 φορές υψηλότερο εισόδημα από το φτωχότερο 10% των Ελλήνων.

Παρόλα αυτά όμως, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, φοβούμενα το πολιτικό κόστος της σύγκρουσης με τις παρασιτικές αυτές ομάδες, αποφεύγουν τη λήψη εκείνων των μεταρρυθμιστικών μέτρων που έχει σήμερα ανάγκη η ελληνική κοινωνία. Αν και δεν λείπουν μεταρρυθμιστικές δυνάμεις και στα δύο αυτά κόμματα, αυτές αδυνατούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο εντός τους, καθώς οι παγιωμένοι και κατά βάση κρατικοδίαιτοι κομματικοί μηχανισμοί ούτε θέλουν (λόγω της διάβρωσής τους από τα παρασιτικά συμφέροντα) ούτε μπορούν (λόγω παντελούς ανεπάρκειας) να αναλάβουν σημαντικές μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες. Η διαμάχη τους για την ηγεμονία του "μεσαιού χώρου" και η απορρέουσα στρατηγική τους για την εκλογική επίτευξη του στόχου αυτού τα αποϊδεολογικοποιεί περαιτέρω και τα κάνει τόσο πολυσυλλεκτικά και δέσμια της ψηφοθηρίας που τελικά δεν φαίνεται να διαφέρουν σε τίποτα μεταξύ τους. Η εξέλιξη αυτή των κομμάτων οδηγεί σε διαρκή απομάκρυνση των πολιτών από τις δημοκρατικές διαδικασίες. Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θεωρεί ότι η διέξοδος από τη κρίση της πολιτικής δεν είναι η σύγκλιση στο μέσο, αλλά η αποσαφήνιση των πολιτικών ταυτοτήτων των κομμάτων, οι οποίες στη συνέχεια θα τίθενται στη δημοκρατική κρίση των πολιτών.

Στοιχεία πολιτικού προγράμματος

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία, φιλοδοξεί να αποτελέσει τον πολιτικό πόλο αναφοράς όλων των δημοκρατικών, ευρωπαϊκού προσανατολισμού, μεταρρυθμιστικών, εκσυγχρονιστικών δυνάμεων της ελληνικής κοινωνίας και να συμβάλει θετικά στην ενίσχυση των μεταρρυθμιστικών δυνάμεων εντός και εκτός των σημερινών κομμάτων εξουσίας μέσω της συγκρότησης ενός ευρύτατου μεταρρυθμιστικού κινήματος που θα προβάλλει τη μεταρρύθμιση όχι μόνο ως ζωτική, σήμερα, αλλά και ως διαρκή ανάγκη της κοινωνίας, εστιασμένου στις παρακάτω κομβικές μεταρρυθμίσεις:

1. Οικονομία: απόσυρση του κράτους από κάθε είδους επιχειρηματική δραστηριότητα. Αυστηρή τήρηση από το κράτος των κανόνων του ανταγωνισμού. Η λειτουργία του ελεύθερου ανταγωνισμού δίχως νοθεύσεις, λόγω συναλλαγών κάτω από το τραπέζι ή με πρόσχημα την εμφάνιση κοινωνικών δυσλειτουργιών και εντάσεων, αποτελεί το οξυγόνο της γρήγορης οικονομικής ανάπτυξης. Στόχος του υγιούς ανταγωνισμού είναι η στήριξη του καταναλωτή και η υποστήριξη του απλού πολίτη απέναντι στους μηχανισμούς επιβολής των μεγάλων επιχειρηματικών μονάδων. Όσοι λαιδορούν τον ανταγωνισμό εξυπηρετούν τις επιδιώξεις των μεγάλων αφεντικών της οικονομίας – είτε πρόκειται για κρατικά μονοπώλια είτε για ιδιωτικές επιχειρηματικές μονάδες που συμπράττουν στο παρασκήνιο στραγγαλίζοντας τον απλό καταναλωτή. Στόχος του ανταγωνισμού είναι η προστασία του καταναλωτή κι όχι των ανταγωνιστών. Δραστική μείωση φορολογίας σε φυσικά πρόσωπα και επιχειρήσεις. Κατάργηση όλων των ρυθμίσεων που δημιουργούν στεγανά στα κλειστά επαγγέλματα, ελευθερία εισόδου/εξόδου των επαγγελματιών σε/από αυτά.

2. Κρατική ιδιοκτησία: Δωρεάν διανομή σε όλους τους πολίτες, σε ίσης οικονομικής αξίας μερίδια, όλης της μη χρησιμοποιούμενης ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου και όλων των μετοχών των δημοσίων επιχειρήσεων. Για την αποτελεσματική προστασία των δασών, στη διανομή αυτή θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται, υπό προϋποθέσεις, και οι δημόσιες δασικές εκτάσεις (εκτός ειδικών εξαιρέσεων, όπως τα δάση Αττικής και Θεσσαλονίκης, οι εθνικοί δρυμοί, οι περιοχές NATURA 2000 και περιοχές σημαντικές για την εθνική ασφάλεια).

3. Γραφειοκρατία: Κατάργηση των διαδικασιών αδειοδότησης για σύσταση νέων επιχειρήσεων. Τεκμήριο εκπλήρωσης των προϋποθέσεων της νομοθεσίας από τον νέο επιχειρηματία με πιστοποίηση της υλοποίησής τους μέσω δειγματοληπτικών ελέγχων.

4. Ατομικά δικαιώματα: Χωρισμός κράτους – εκκλησίας, αποποινικοποίηση της χρήσης των τοξικοεξαρτητικών ουσιών, αναγνώριση όλων των δικαιωμάτων στα ζευγάρια του ίδιου φύλου, απλοποίηση διαδικασιών για τη καύση των νεκρών, σεβασμός του φυλετικού, θρησκευτικού, εθνικού αυτοπροσδιορισμού κάθε έλληνα πολίτη.

5. Παιδεία: Η κοινωνία της γνώσης αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για την ανάπτυξη και την ευημερία της χώρας. Δεν πρόκειται για ρητορικό σχήμα, αλλά για ζωτική ανάγκη, γι' αυτό και πρέπει να ληφθούν, κατ' απόλυτη προτεραιότητα, μέτρα – επώδυνα για τους οπαδούς της αμορφωσιάς, της στασιμότητας, και της ακινησίας, για το συμφέρον των αποδεκτών των εκπαιδευτικών υπηρεσιών. Τα μέτρα αυτά θα περιλαμβάνουν απόλυτη ανεξαρτησία (οικονομική, διοικητική, εκπαιδευτική) των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όλων των βαθμίδων από το κράτος. Επαναπροσδιορισμός της έννοιας του θεσμού του πανεπιστημιακού ασύλου ώστε να κατοχυρώνεται μέσω αυτού αποκλειστικά η ακαδημαϊκή ελευθερία, η ελεύθερη επιστημονική αναζήτηση, η ελεύθερη διακίνηση ιδεών και η ελευθερία της έκφρασης στους χώρους των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και όχι η ατιμώρητη τέλεση εγκληματικών πράξεων. Κατάργηση της δημοσιοϋπαλληλικής ιδιότητας των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων. Κατάργηση των πανελληνίων εξετάσεων και θεσμοθέτηση ελευθερίας επιλογής εκπαιδευτικού ιδρύματος από τους υποψήφιους φοιτητές-μαθητές. Κατάργηση της απευθείας και άνευ όρων χρηματοδότησης των ιδρυμάτων από τον κρατικό προϋπολογισμό και αντικατάσταση της κρατικής χρηματοδότησης με «κατά κεφαλήν» οικονομική ενίσχυση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όλων των βαθμίδων από τον κρατικό προϋπολογισμό ανάλογα με τον αριθμό των φοιτούντων σε αυτά. Ελευθερία δημιουργίας εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όλων των βαθμίδων από οποιονδήποτε φορέα της Ελλάδας ή του εξωτερικού, εφόσον πληρούνται κάποια κριτήρια που θα θέτει το κράτος, οι υπηρεσίες του οποίου θα είναι υπεύθυνες για την αυστηρή εφαρμογή τους. Με τα μέτρα αυτά, όσα ιδρύματα δεν επιλέγονται από τους υποψήφιους φοιτητές/μαθητές θα

υποχρεώνονται σε οικονομικές/διοικητικές/εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις ώστε να καταστούν ελκυστικά, διαφορετικά δεν θα επιλέγονται από κανέναν, δεν θα έχουν έσοδα και θα κλείνουν. Για την άμεση αξιοποίηση από τους νέους των γνώσεων που απέκτησαν από τις σπουδές τους θα υπάρξει σταδιακή κατάργηση της στρατιωτικής θητείας και μετατροπή του ελληνικού στρατού σε επαγγελματικό.

6. Καθιέρωση της αγγλικής γλώσσας ως δεύτερης επίσημης γλώσσας του ελληνικού κράτους για την αναβάθμιση της παιδείας, την πρόσβαση στην παγκόσμια γνώση, την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, την τόνωση της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας, τη διευκόλυνση των ξένων επενδύσεων, την πρόσληψη των καινοτομιών και την ταχεία και πλήρη ένταξή μας στις σύγχρονες ανοικτές κοινωνίες. Η ελληνική γλώσσα άλλωστε δεν κινδυνεύει από κανέναν παρά μόνον από τους αμαθείς ή ημιμαθείς δήθεν υπερασπιστές και λειτουργούς της.

7. Κοινωνική ασφάλιση/ιατροφαρμακευτική περίθαλψη: προώθηση μέτρων με γνώμονα το συμφέρον των αποδεκτών των ασφαλιστικών/ιατροφαρμακευτικών υπηρεσιών. Τα μέτρα αυτά θα περιλαμβάνουν απόλυτη ανεξαρτησία (οικονομική και διοικητική) των ασφαλιστικών φορέων και ιατροφαρμακευτικών ιδρυμάτων όλων των βαθμίδων από το κράτος, υιοθέτηση κεφαλαιοποιητικού τύπου ασφάλισης, ελευθερία επιλογής ασφαλιστικού φορέα/ιατροφαρμακευτικού ιδρύματος από τους ασφαλισμένους αποδέκτες των ασφαλιστικών/ιατροφαρμακευτικών υπηρεσιών, οικονομική ενίσχυση των φορέων από τον κρατικό προϋπολογισμό ανάλογα με τον αριθμό και το είδος των υπηρεσιών που παρέχουν. Ελευθερία επιλογής από τους ασφαλισμένους του έτους συνταξιοδότησής τους με αντίστοιχη επιβάρυνση ή ελάφρυνση των ασφαλιστικών εισφορών. Ελευθερία δημιουργίας ασφαλιστικών φορέων και ιατροφαρμακευτικών ιδρυμάτων όλων των βαθμίδων από οποιονδήποτε φορέα της Ελλάδας ή του εξωτερικού, εφόσον πληρούνται κάποια κριτήρια που θα θέτει το κράτος, οι υπηρεσίες του οποίου θα είναι υπεύθυνες για την αυστηρή εφαρμογή τους.

8. Δικαιοσύνη: Κατάργηση της πολυνομίας με επαναξιολόγηση όλων των νομοθετημάτων που είναι σε ισχύ σήμερα, κατάργηση των αλληλοσυγκρουόμενων ρυθμίσεων όπως και όσων αντιβαίνουν το κοινοτικό δίκαιο, το διεθνές δίκαιο και το ελληνικό Σύνταγμα. Κωδικοποίηση, εκσυγχρονισμός και απλούστευση των

νομοθετημάτων που θα απομείνουν με εφαρμογή των σχετικών κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Πλήρης αυτονόμηση της Δικαιοσύνης από παρεμβάσεις της εκτελεστικής εξουσίας. Αναβάθμιση των πόρων που διατίθενται στη Δικαιοσύνη και εκσυγχρονισμός των υποδομών της για την ταχύτερη απονομή της. Δημιουργία ανεξάρτητων υπηρεσιών εσωτερικού ελέγχου σε κάθε υπουργείο, υπαγόμενων σε ελεγκτική υπηρεσία του κράτους υπό την ευθύνη του Πρωθυπουργού. Επέκταση των ελέγχων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε ελέγχους πέραν της νομιμότητας και κανονικότητας της δαπανών, μέσω της διενέργειας συστημικών ελέγχων και της πιστοποίησης της επάρκειας των υπηρεσιών εσωτερικού ελέγχου των υπουργείων, σύμφωνα με τα διεθνή ελεγκτικά πρότυπα.

9. Ευρωπαϊκή Ένωση: Υποστήριξη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ενίσχυσης των θεσμών της, της παραπέρα διεύρυνσής της με χώρες που σέβονται το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα, των οποίων οι οικονομίες βασίζονται στην ελεύθερη αγορά και αποδέχονται τους κανόνες και τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απαιτούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση πρωτοβουλίες για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των οργάνων της, τον έλεγχο με σκοπό την ορθολογικότερη αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων για συγκεκριμένους και μετρήσιμους σκοπούς και ιδιαίτερα την επίτευξη των στόχων της Λισαβόνας, τον επανέλεγχο της αποτελεσματικότητας και της χρησιμότητας όλων των οδηγιών που έχει εκδώσει, αλλά και τον έλεγχο της πιστής εφαρμογής τους από τα κράτη μέλη. Προσδοκούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο υπέρ της βιώσιμης ανάπτυξης και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του περιβάλλοντος. Προτείνουμε την αναθεώρηση του προσανατολισμού του κοινοτικού προϋπολογισμού με μεταφορά πόρων προς όφελος της υποστήριξης της έρευνας, της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας, την αναβάθμιση της εκπαίδευσης και κατάρτισης και αντίστοιχη μείωση των αγροτικών και εξαγωγικών επιδοτήσεων. Επίσης θεωρούμε απαράδεκτο κάθε προστατευτικό φραγμό που εμποδίζει την πρόσβαση στις αγορές των ευρωπαϊκών χωρών (ειδικά για τα αγροτικά προϊόντα του Τρίτου Κόσμου) και περιορίζει την ελευθερία επιλογής των καταναλωτών. Θεωρούμε θετική την ελεύθερη διακίνηση εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και υποστηρίζουμε τη δημιουργία συστήματος ελεγχόμενης εισόδου μεταναστών από τρίτες χώρες, σε συνδυασμό με ενεργές πολιτικές για την ενσωμάτωση και την εκπαίδευσή τους. Δεσμευόμαστε για την διατύπωση μιας

σαφούς μεταναστευτικής πολιτικής που θα φροντίζει για την ενσωμάτωση των ξένων στην ελληνική κοινωνία, τον σεβασμό των ιδιαιτεροτήτων και δικαιωμάτων τους αλλά και την αποσαφήνιση των υποχρεώσεών τους ώστε να αποφευχθούν μελλοντικές καχυποψίες, εντάσεις και κοινωνικές αντιπαραθέσεις. Υποστηρίζουμε την ενιαία έκφραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διεθνή πολιτική σκηνή και τον συντονισμό των ενεργειών των ευρωπαϊκών οργανισμών και των κρατών μελών με σκοπό την πλήρη εκμετάλλευση των οικονομικών, πολιτικών και πολιτιστικών πλεονεκτημάτων της Ευρώπης. Ταυτόχρονα, θεωρούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να δρα μόνον όπου η δράση της προσθέτει σημαντικά οφέλη για τους λαούς της Ευρώπης ενθαρρύνοντας τις δράσεις των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών διοικήσεων.

Στις παραπάνω μεταρρυθμίσεις δεν γίνεται ειδική αναφορά στη διαφθορά, κι αυτό γιατί η υλοποίηση του συνόλου των μεταρρυθμίσεων αυτών αποτελεί τη μόνη πραγματική αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού που μαστίζει την ελληνική κοινωνία.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία αποτελεί σήμερα τη μόνη πολιτική δύναμη που θέτει σε πολιτική και όχι υποκριτικά ηθικολογική βάση την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Οι ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις που προτείνει συμπυκνώνουν τη διεθνή εμπειρία επιτυχημένων πολιτικών μέτρων για την εξάλειψή της.

Τίποτε δεν είναι δυνατότερο από μία ιδέα της οποίας ο καιρός έχει φτάσει (B. Ουγκώ)

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θεωρεί ότι οι πολίτες απαιτούν πλέον μεταρρυθμιστικές πολιτικές από τα πολιτικά κόμματα, τα οποία όμως δεν τους τις προσφέρουν με αποτέλεσμα στην κοινωνία να επικρατεί απογοήτευση και ανησυχία για το μέλλον. Επομένως, δεν αποτελεί πλέον βεβαιότητα ότι το πολιτικό κόστος των μεταρρυθμίσεων θα είναι πολλαπλάσιο από το πολιτικό όφελος που θα αποκομιστεί, όπως ισχυρίζονται οι πολέμιοι των μεταρρυθμίσεων.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θεωρεί ότι έχει γίνει πλέον συνείδηση σε σημαντική μερίδα του εκλογικού σώματος ότι το κοινωνικό συμφέρον δεν μπορεί να συνεχίσει να θυσιάζεται στα συμφέροντα των οποιωνδήποτε παρασιτικών ομάδων.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία δεν πρόκειται να συμβιβαστεί με την αναβολή των μεταρρυθμιστικών πολιτικών που προτείνει και οι οποίες αποτελούν τον λόγο ύπαρξής της και τον λόγο για τον οποίο ζητάει από το εκλογικό σώμα να της εμπιστευθεί την ψήφο του.

Επιπλέον, τα στελέχη της Φιλελεύθερης Συμμαχίας στην ιστορική τους διαδρομή πλήρωσαν σημαντικό κόστος στη –μοναχική συνήθως– διαμάχη τους με το μεταπολιτευτικό κατεστημένο, υπερασπιζόμενα στον κοινωνικό τους περίγυρο, στη περιοχή τους ή στον επαγγελματικό τους κλάδο τις φιλελεύθερες αρχές και τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Το παρελθόν των στελεχών αυτών αποτελεί εγγύηση ότι θα συνεχίσουν με την ίδια μαχητικότητα την προώθηση των μεταρρυθμίσεων που εδώ και χρόνια πρότειναν σε «ώτα μη ακουόντων».

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία αποτελεί μια πρωτοποριακή δημοκρατική πολιτική πρωτοβουλία που φιλοδοξεί να εκφράσει τα συμφέροντα της πλειονότητας της ελληνικής κοινωνίας. Τοποθετείται στον ιδεολογικό και πολιτικό χώρο της ευρωπαϊκής φιλελεύθερης πολιτικής οικογένειας που αποτελεί το τρίτο σε πολιτική δύναμη κόμμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο οποίο και θα ενταχθεί εφόσον εκλεγούν υποψήφιοί της στις επόμενες ευρωεκλογές.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θα υποστηρίξει οργανωτικά τις πρωτοβουλίες της, μέσω της δημιουργίας πολιτικών ομάδων που θα καλύπτουν την ελληνική επικράτεια αλλά και τους Έλληνες του εξωτερικού. Η οργάνωσή της θα βασίζεται στις φιλελεύθερες αρχές και κυρίως στο σεβασμό της μειοψηφίας. Η Φιλελεύθερη Συμμαχία δεν αποτελεί αρχηγική πολιτική πρωτοβουλία κάποιου προβεβλημένου στελέχους του φιλελεύθερου χώρου, ούτε εξυπηρετεί βραχυπρόθεσμες πολιτικές σκοπιμότητες κάποιων. Αντίθετα, η Φιλελεύθερη Συμμαχία έρχεται να καλύψει σε μόνιμη βάση ένα υπαρκτό πολιτικό κενό, αυτό της πολιτικής υποεκπροσώπησης του φιλελευθερισμού στην Ελλάδα.

Φιλελεύθερη ιδεολογία: ο συνεκτικός ιστός της μεταρρυθμιστικής πολιτικής

Η φιλελεύθερη ιδεολογία αποτελεί το συνεκτικό ιστό των προτεινόμενων μεταρρυθμίσεων. Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θα ορίσει εκ νέου την κατασυκοφαντημένη ιδεολογία του φιλελευθερισμού στην Ελλάδα διαδίδοντας μαχητικά τις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του πρωτείου του ατόμου έναντι του κράτους, της ατομικής ευθύνης, της ισονομίας και της ισότητας ευκαιριών για όλους.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία προτίθεται να αποδείξει, χρησιμοποιώντας και ιστορικά στοιχεία, ότι η κατασυκοφαντημένη σήμερα ιδεολογία του φιλελευθερισμού προσέφερε τεράστιες υπηρεσίες στον Ελληνισμό και τη δημοκρατία: ο Αδαμάντιος Κοραής, ο Ρήγας Φεραίος και οι Φιλικοί εμπνεύσθηκαν τη δημιουργία του σύγχρονου ελληνικού κράτους και των δημοκρατικών ελευθεριών από τα φιλελεύθερα δημοκρατικά κινήματα που συντάραξαν την Ευρώπη του 19ου αιώνα εκφράζοντας τις ιδέες του διαφωτισμού και της γαλλικής επανάστασης. Γαλουχημένος με τις ίδιες ιδέες, ο Ελευθέριος Βενιζέλος εφάρμοσε τολμηρό φιλελεύθερο πρόγραμμα μεταρρύθμισης της ελληνικής κοινωνίας ανατρέποντας παγιωμένες καταστάσεις εκατονταετιών και προκαλώντας τις λυσσαλέες αντιδράσεις των συντηρητικών της εποχής.

Γέννημα της ίδιας ιδεολογικής παράδοσης, η Φιλελεύθερη Συμμαχία καλεί τους Έλληνες πολίτες να αγωνιστούν μαχητικά για την ελευθερία, τη δημοκρατία, την ισονομία, την ατομικότητα και την ευημερία τους και να ανατρέψουν την ιδεολογική ηγεμονία και την πολιτική εξουσία οποιουδήποτε στέκεται εμπόδιο στην ευόδωση των στόχων αυτών.

Οι βασικές αρχές της Φιλελεύθερης Συμμαχίας περιλαμβάνονται στις παρακάτω τοποθετήσεις:

- Είμαστε στρατευμένοι υπέρ των δημοκρατικών κανόνων, διαδικασιών και αρχών, της ελευθερίας της έκφρασης και της συνάθροισης, των ελεύθερων εκλογών, της διάκρισης της νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας, της διεύρυνσης και εξάπλωσης της δημοκρατίας, των ελευθεριών,

των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ώσπου να καταστούν καθολικές αρχές για την ανθρωπότητα. Αρνούμαστε να απολογηθούμε σε αντιδραστικά καθεστώτα και κινήματα που θεωρούν τη δημοκρατία μισητό τους αντίπαλο, καθεστώτα που καταπιέζουν τους ίδιους τους λαούς τους ή κινήματα που φιλοδοξούν να κάνουν το ίδιο.

- Κάθε άτομο έχει αναφαίρετο δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία και στην ιδιοκτησία των νομίμων κεκτημένων. Τα δικαιώματα αυτά προσδιορίζουν τον ιδιωτικό χώρο του κάθε ατόμου. Δεν δεχόμαστε κατ' αρχήν καμία παρέμβαση στον ιδιωτικό χώρο του ενηλίκου ατόμου, ακόμα κι αν στόχος της παρέμβασης είναι το «καλό του».
- Τα δικαιώματα δεν εμπεριέχουν καμιά θετική υποχρέωση πλην αυτής του σεβασμού τους. Για παράδειγμα, παρά το γεγονός ότι το δικαίωμα στην εργασία είναι αναφαίρετο δικαίωμα του κάθε πολίτη που προστατεύεται από το κράτος, αυτό δεν συνιστά υποχρέωσή του κράτους να προσλάβει όλους τους άνεργους Έλληνες στο δημόσιο. Τα δικαιώματα δεν είναι ούτε συλλογικά ούτε αθροιστικά – εκατό χιλιάδες άτομα δεν έχουν περισσότερα δικαιώματα από ένα, ενώ συλλογικές οντότητες όπως το «Έθνος», ο «Λαός», η «Τάξη» κ.τ.λ. δεν έχουν δικαιώματα πέρα από αυτά τα όποια έχει το κάθε μέλος ξεχωριστά.
- Η μόνη έννοια ισότητας που έχει νόημα είναι η ισότητα απέναντι στους νόμους. Δεν επιτρέπεται καμιά διάκριση λόγω φυλής, φύλου, θρησκευτικών πεποιθήσεων, οικονομικής καταστάσεως ή άλλης ιδιαιτερότητας. Κάθε άλλη μορφή ισότητας εμπεριέχει καταναγκασμό και ως εκ τούτου είναι απορριπτέα.
- Θεωρούμε τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα οικουμενικά, και επομένως θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη και σε όλα τα πολιτικά κινήματα, σε όλους τους ανθρώπους του κόσμου. Η παραβίαση των δικαιωμάτων αυτών χρειάζεται να καταδικάζεται εξίσου, ανεξαρτήτως του ποιος είναι υπεύθυνος για την παραβίαση αυτή ή ποιο είναι το πολιτιστικό πλαίσιο στο οποίο αυτή συμβαίνει. Απορρίπτουμε τον πολιτιστικό σχετικισμό, σύμφωνα με τον οποίο

τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα δεν ταιριάζουν σε ορισμένους λαούς ή κάποια έθνη.

- Υποστηρίζουμε τη διεθνή ειρήνη και συνεργασία. Ταυτόχρονα όμως, η διεθνής δημοκρατική κοινότητα δεν μπορεί και δεν πρέπει να μένει απαθής σε γενοκτονίες και άλλες κραυγαλέες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που υφίστανται οι λαοί του τρίτου κόσμου. Στο πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας οι ανθρωπιστικές επεμβάσεις, όταν είναι αναγκαίες, δεν θα πρέπει να θεωρούνται κατάργηση της εθνικής κυριαρχίας, αλλά αποκατάστασή της προς όφελος των ανθρώπων που υποφέρουν. Έτσι, ένα κράτος που παραβιάζει με αποτρόπαιες πράξεις τη συμβίωση των πολιτών του, δεν δικαιούται να προβάλλει την εθνική του κυριαρχία και η διεθνής κοινότητα έχει καθήκον να επέμβει για να διασώσει τους πολίτες που κινδυνεύουν με βάση το διεθνές δίκαιο και τους μηχανισμούς που αυτό προβλέπει. Για την ελευθερία και την ασφάλεια της Ευρώπης και για την ειρήνη στον κόσμο απαιτείται κοινή εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνεργασία, στο πλαίσιο του ΟΗΕ, με τα μέλη της Ατλαντικής Συμμαχίας και ιδίως τις ΗΠΑ.
- Ως προσφορότερη μορφή οικονομικής οργάνωσης θεωρούμε αυτή της ελεύθερης αγοράς, αλλά αναγνωρίζουμε το δικαίωμα του κράτους να επεμβαίνει σε ακραίες περιπτώσεις νόθευσης του ανταγωνισμού, προστασίας του περιβάλλοντος αλλά και για λόγους προστασίας ειδικών κατηγοριών συμπολιτών μας (π.χ. άτομα με ειδικές ανάγκες, κάτοικοι απόμακρων περιοχών κλπ).
- Συνδέουμε την παγκόσμια οικονομική ανάπτυξη με την ανάπτυξη ελεύθερων αγορών και εναντιωνόμαστε στην οικονομική καταπίεση ή την περιβαλλοντική υποβάθμιση. Τα οφέλη από την παγκόσμια ανάπτυξη μέσω της επέκτασης του ελεύθερου εμπορίου θα πρέπει να αναδιανεμηθούν όσο ευρύτερα γίνεται, ώστε να υπηρετήσουν τα δικαιώματα των εργαζομένων, αγροτών και καταναλωτών, παντού στον κόσμο. Απορρίπτουμε τον «εξισωτισμό στη φτώχεια» που ενοχοποιεί το νόμιμο πλουτισμό και τον υγιή ανταγωνισμό.

- Η παγκοσμιοποίηση θα πρέπει να σημάνει και την πλανητική ολοκλήρωση και την προαγωγή της ελευθερίας και των ατομικών δικαιωμάτων. Για να επιτύχουμε τους στόχους αυτούς, υποστηρίζουμε τη ριζοσπαστική μεταρρύθμιση των βασικών θεσμών της παγκόσμιας διακυβέρνησης, την απελευθέρωση του εμπορίου και την βοήθεια προς τις αναπτυσσόμενες χώρες.
- Απορρίπτουμε χωρίς επιφυλάξεις τον αντιδυτικισμό, με ακραία και ενδημική μορφή του τον τυφλό αντιαμερικανισμό, ο οποίος αποτελεί την αιχμή της κυρίαρχης ιδεολογίας και θεμελιώδες στοιχείο του αντιφιλελεύθερου «φαιοκόκκινου» μετώπου.
- Εναντιωνόμαστε σε κάθε μορφή ρατσιστικής προκατάληψης και συμπεριφοράς, στον αντιμεταναστευτικό ρατσισμό της άκρας δεξιάς, στον φυλετικό και εθνοτικό ρατσισμό, στο ρατσισμό ενάντια σε ανθρώπους που κατάγονται από μουσουλμανικές χώρες ή στους απογόνους τους. Η πρόσφατη αναβίωση μιας άλλης, πολύ παλιάς μορφής ρατσισμού, του αντισημιτισμού, δεν έχει αντιμετωπισθεί όπως πρέπει καθώς πολλοί εκμεταλλεύονται την αραβική διαμάχη με το Ισραήλ για να καλλιεργήσουν ή να αναβιώσουν, υπό το πρόσχημα του «αντισιωνισμού», προκαταλήψεις ενάντια στον εβραϊκό λαό.
- Εναντιωνόμαστε σε κάθε μορφή τρομοκρατίας. Αντλώντας διδάγματα από την καταστροφική ιστορία των αριστερών απολογητών των εγκλημάτων του σταλινισμού και του μαοϊσμού, όπως και άλλων πιο πρόσφατων ανάλογων στάσεων (π.χ. ορισμένες απαράδεκτες αντιδράσεις για το έγκλημα της 11ης Σεπτεμβρίου ή τη δικαιολόγηση των τρομοκρατικών επιθέσεων αυτοκτονίας ή την ατιμωτική συμμαχία με αντιφιλελεύθερους θεοκράτες στο πλαίσιο του «αντιπολεμικού» κινήματος). Επικρίνουμε κατηγορηματικά και έντονα όσους αριστερούς, δεξιούς ή οποιουσδήποτε άλλους δικαιολογούν ή συμμαχούν με αντιδημοκρατικές δυνάμεις και επικροτούμε οποιεσδήποτε φωνές και ιδέες, απ' όπου και αν προέρχονται, εφόσον συμβάλλουν στην ενίσχυση των δημοκρατικών κανόνων και πρακτικών και στη μάχη για την πρόοδο του ανθρώπου. Η τρομοκρατία αποτελεί μια απειλή που χρειάζεται να την αντιμετωπίσουμε και όχι απλά να την ερμηνεύσουμε.

- Ασπαζόμαστε την παραδοσιακή φιλελεύθερη αξία της ελευθερίας της σκέψης και της ελεύθερης έκφρασης. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι αναγκαίο να επαναβεβαιώσουμε πως, εντός των γνωστών ορίων πέραν των οποίων υπάρχει η συκοφαντία και η προτροπή σε πράξεις βίας, οι άνθρωποι θα πρέπει να είναι ελεύθεροι να επικρίνουν και να αμφισβητούν ιδέες –ακόμα και ολόκληρα ιδεολογικά συστήματα– που θεωρούνται πολύτιμες από άλλους ανθρώπους. Η κριτική του θρησκευτικού φαινομένου και των μεμονωμένων θρησκειών εμπίπτει στην κατηγορία αυτή. Σε κάθε περίπτωση, ο σεβασμός προς τους άλλους δεν ταυτίζεται με την αποσιώπηση της κριτικής στις πεποιθήσεις τους, εφόσον θεωρείται πως οι πεποιθήσεις αυτές χρήζουν κριτικής.
- Υποστηρίζουμε και θεωρούμε αναπόσπαστο τμήμα της ελεύθερης ανταλλαγής ιδεών και παράγοντα ενθάρρυνσης της διανοητικής προσπάθειας των ανθρώπων τη δωρεάν ανάπτυξη του λογισμικού ανοικτού κώδικα και άλλων ανάλογων δημιουργικών εγχειρημάτων και εναντιωνόμαστε στην κατοχύρωση πνευματικών δικαιωμάτων στα γονίδια, τους αλγόριθμους και τα φυσικά δεδομένα. Υποστηρίζουμε την ελεύθερη πρόσβαση στο διαδίκτυο, την ελευθερία διακίνησης πληροφοριών και την αποθάρρυνση κάθε απόπειρας κρατικών παρεμβάσεων και λογοκρισίας σε αυτό.

Ας το τολμήσουμε...

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θα υποβάλει τις ιδεολογικές της αρχές, το πολιτικό της πρόγραμμα και τα στελέχη της στην κρίση του εκλογικού σώματος στις επόμενες εθνικές εκλογές, ελπίζοντας στην υπερψήφισή της και στην είσοδό της στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Ο νέος εκλογικός νόμος που προσεγγίζει την απλή αναλογική δημιουργεί ευνοϊκό πλαίσιο για την επιτυχία του φιλελεύθερου πολιτικού εγχειρήματος.

Ελληνίδες, Έλληνες,

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θα συμμετάσχει στις επόμενες εκλογές.

Οι εκλογικοί συνδυασμοί της Φιλελεύθερης Συμμαχίας είναι ανοικτοί σε όλους εσάς που στην ιστορική σας διαδρομή πληρώσατε προσωπικό και επαγγελματικό κόστος μαχόμενοι το μεταπολιτευτικό κατεστημένο για να υπερασπισθείτε φιλελεύθερες αρχές και μεταρρυθμίσεις. Είμαστε όμως ανοικτοί σε εκλογική συνεργασία και με όλους αυτούς που, ακόμα και αν διαφωνούν με κάποια σημεία της παρούσας διακήρυξης, συμμερίζονται την αναγκαιότητα όλων ή κάποιων από τις μεταρρυθμίσεις που προτείνει η Φιλελεύθερη Συμμαχία.

Σας καλούμε να ενταχθείτε στη Φιλελεύθερη Συμμαχία, να συνδιαμορφώσετε την πολιτική της πρόταση, να συμμετάσχετε δραστήρια στις πρωτοβουλίες της και να υποστηρίξετε με όλα τα μέσα που διαθέτετε την υλοποίηση των πολιτικών στόχων της.
